

specifikace: Pokud žalobce uplatňuje peněžitý nárok, který zakládá na tvrzeních, jež mají svůj základ v odpovědnosti žalovaného za škodu, která měla být způsobena porušením povinnosti žalovaného podle § 194 odst. 5 obch. zák. jako jednatele žalobce, je k řízení o takovém nároku dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř. (respektive v řízení zahájeném před 1. 1. 2014 podle § 9 odst. 3 písm. h) občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2013); okolnost, zda před vznikem funkce jednatele měl žalovaný podle vlastních tvrzení s žalobkyní uzavřenu pracovní smlouvu, přičemž takto založený pracovní poměr neměl být následně rozváznán, přitom není pro posouzení otázky věcné příslušnosti rozhodná.

§ 9 odst. 3 písm. h) Občanského zákoníku platného do 31. 12. 2013 (zákon č. 40/1964 Sb.)

§ 194 odst. 5, za použití § 135 odst. 2 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník

Ncp 107/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **XY s.r.o., IČO XY**
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Tocikem
sídlem Moskevská 1461/66, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalovanému: **N. N.**
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Kosíkem
sídlem Vodičkova 699/30, 110 00 Praha 1

o zaplacení 4 848 375,22 Kč s příslušenstvím,

vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 81 Cm 85/2013, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenu dne 11. 4. 2013 Městskému soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) se žalobkyně domáhala vůči žalovanému zaplacení částky 30 000 000 Kč s (blíže specifikovaným)

příslušenstvím. Uvedený žalobní požadavek žalobkyně opřela (mimo jiné) o tvrzení, že dne 14. 4. 2009 žalovaný - coby jednatel žalobkyně - podepsal jménem žalobkyně listinu o právním úkonu označenou jako „Prohlášení o vzdání se zástavního práva“, na jejímž základě došlo ke vzdání se (respektive zániku) zástavního práva žalobkyně k příslušným nemovitostem, které ke dni tohoto úkonu zajišťovaly pohledávku žalobkyně ve výši 30 000 000 Kč za společností XY-ABC s.r.o., přičemž žalobkyni v důsledku takového jednání žalovaného - v němž žalobkyně spatřuje porušení povinnosti žalovaného jednat s péčí řádného hospodáře podle § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obch. zák.“), s přihlédnutím k § 135 odst. 2 obch. zák. - měla vzniknout škoda právě v nárokové částce jistiny.

2. V důsledku částečného zpětvzetí žaloby žalobkyní předkládající soud usnesením ze dne 30. 6. 2020, č. j. 81 Cm 85/2013 - 121, řízení v rozsahu částky 25 151 624,78 Kč s příslušenstvím zastavil, přičemž současně vyslovil, že po právní moci usnesení bude v řízení pokračováno ohledně částky 4 848 375,22 Kč s příslušenstvím.
3. Následně předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) s tím, že žalovaný vznesl námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu. Předkládající soud v příslušné zprávě zpřístupnil i vlastní názor ohledně věcné příslušnosti soudů k projednání a rozhodnutí této věci, když konstatoval, že věc patří do věcné příslušnosti krajských soudů.
4. Žalovaný příslušnou námitku odůvodnil tím, že dne 21. 3. 2006 uzavřel se žalobkyní jako zaměstnavatelkou pracovní smlouvu, a to s dohodnutým druhem vykonávané práce „výkonný ředitel“, přičemž v příslušné příloze zmíněné pracovní smlouvy byla pracovní náplň žalovaného vymezena tak, že do ní spadaly mimo jiné činnosti typu „uzavírání veškerých smluv“, „spolupráce při zajištění a celkové dostavbě rozestavěného objektu“, apod. Na podkladě právě konstatovaného žalovaný uzavřel, že pokud uzavíral smlouvy a činil související jednání, například i předmětné vzdání se zástavního práva, činil tak v rámci svých pracovních úkolů v pracovním poměru, který nebyl do dne podání námítky rozvázán a nadále trvá. Na uvedeném závěru podle žalovaného nemůže ničeho změnit ani jeho následné jmenování do funkce jednatele žalobkyně, když žalovaný neměl nikdy uzavřeno žádnou smlouvu o výkonu funkce, ale vždy pouze pracovní smlouvu, pobíral výlučně mzdu (nikoliv odměnu za výkon funkce), přičemž vždy vycházel z toho, že výkon funkce jednatele představuje pouze část pracovněprávní agendy (a že nevznikl žádný mimopracovní vztah). Jelikož podle názoru žalovaného není namístě posuzovat nárok žalobkyně jako nárok z titulu vztahu společnost - statutární zástupce, ale z titulu vztahu zaměstnanec - zaměstnavatel, je dána věcná příslušnost okresních soudů.
5. Žalobkyně shledala námitku žalovaného jako „absurdní“ (respektive jako „obyčejnou obstrukci“), když věcná příslušnost Městského soudu v Praze podle jejího názoru vyplývá z § 9 odst. 3 písm. h) občanského soudního řádu účinného ke dni podání žaloby. Podle žalobkyně je na příslušném prohlášení o vzdání se zástavního práva u označení firmy žalobkyně uvedeno, že jejím jménem jedná jednatel N. N., přičemž uvedené má být „konec konců uvedeno na všech listinách, které má žalobkyně k dispozici“; proto „není potřeba provádět složitějšího právního výkladu, aby soud dospěl k názoru, že žalovaný vystupoval a jednal v pozici jednatele žalobkyně“.
6. S ohledem na termín zahájení tohoto řízení se věcná příslušnost soudů k projednání a rozhodnutí této věci bude - s ohledem na čl. II bodu 2. zákona č. 293/2013 Sb. - posuzovat podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2014 (dále jen o. s. ř.).
7. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř. nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
8. Podle § 9 odst. 3 písm. h) o. s. ř., krajské soudy dále rozhodují v obchodních věcech jako soudy prvního stupně, ve sporech mezi obchodními společnostmi (družstvy) a jejich statutárními

orgány, likvidátory nebo jinými orgány a ve sporech mezi společníky (členy) a statutárními orgány, likvidátory či jinými orgány, jde-li o vztahy týkající se výkonu funkce těchto orgánů.

9. Žalobkyně svou žalobou - jejíž obsah vymezuje předmět sporu, jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - uplatňuje příslušný peněžitý nárok, přičemž takový požadavek opírá o tvrzení, na jejichž základě dovozuje odpovědnost žalovaného jako jednatele za škodu, která měla být způsobena popsáním právním jednáním při výkonu funkce jednatele žalobkyně v rozporu se zákonnou povinností vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře ve smyslu § 194 odst. 5 obch. zák. (s přihlédnutím k § 135 odst. 2 obch. zák.).
10. Typově srovnatelnou problematikou se nadřízený soud zabýval v nedávné době ve svém usnesení ze dne 9. 11. 2020, sp. zn. Ncp 704/2020 (které je - stejně jako řada dalších rozhodnutí věnujících se problematice věcné příslušnosti soudů v občanském soudním řízení - veřejnosti volně přístupné na internetu pod adresou: <https://www.justice.cz/web/vrchni-soud-v-praze/>), přičemž v souvislosti tímto rozhodnutím formuloval závěr, že k řízení o žalobě, jež se opírá o tvrzení, která mají svůj základ v pracovněprávním poměru zaměstnance a zaměstnavatele, a kterou žalobce uplatňuje nárok na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru, jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy podle § 9 odst. 1 o. s. ř.; okolnost, zda je žalobce i jednatelem žalovaného, přitom není pro posouzení otázky věcné příslušnosti rozhodná.
11. Při promítnutí právě citovaného závěru (a jeho úvahových východisek) do poměrů posuzované věci lze (a contrario) obdobně uzavřít, že pokud žalobkyně uplatňuje peněžitý nárok, který zakládá na tvrzeních, jež mají svůj základ v odpovědnosti žalovaného za škodu, která měla být způsobena porušením povinností žalovaného podle § 194 odst. 5 obch. zák. (s přihlédnutím k § 135 odst. 2 obch. zák.) jako (tehdejšího) jednatele žalobkyně, je k řízení o takovém nároku dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 3 písm. h) o. s. ř.; okolnost, zda před vznikem funkce jednatele měl žalovaný podle vlastních obranných tvrzení s žalobkyní uzavřenu pracovní smlouvu s dohodnutým druhem práce „výkonný ředitel“, pod níž mělo spadat mimo jiné „uzavírání veškerých smluv“, přičemž takto založený pracovní poměr neměl být následně rozváznán, přitom není pro posouzení otázky věcné příslušnosti rozhodná.
12. Jelikož pro předmět tohoto řízení je zákonem založena výjimka z obecné věcné příslušnosti okresních soudů ve sporném občanském soudním řízení (§ 9 odst. 1 o. s. ř.), a to právě v § 9 odst. 3 písm. h) o. s. ř., rozhodl nadřízený soud ve smyslu standardní soudní rozhodovací praxe podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.
13. Usnesením o věcné příslušnosti jsou účastníci řízení a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 11. února 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu

